

قبیله‌های گوناگون از جمع، یکی از نخستین کارهای
محمد مکتوب کردن سنتی بود که به "میشاق مدینه" معروف
یافت. این موافقت نامه "قرنی از اتحاد یا قدراییون"
را میان ۱۱ قبیله مدینه و مهاجرین مسلمانان و
دیگر گروه‌ها از مکه برقرار می‌کند که در حقوق و
وظیفه‌های هر شهروند و چگونگی رابطه‌های میان
گروه‌های گوناگون یعنی دربردارنده گروه مسلمانان و
دیگر گروه‌ها به ویژه یهودیان و دیگر اهل کتاب
مشتمل شده بود. این پیمان مفهوم ساختار اجتماعی
امت را به عنوان اجتماعی یکسان از مومنان تعریف
می‌کند که دربردارنده یهودیان نیز می‌شد اما غنیمت
یکتا پرستان مدینه در آرزای مسلمانان، حق استقلال
فرهنگی و مذهبی می‌دارد.

ساختار اجتماعی که در قانون اساسی
مدینه تعریف شده بود، امت ظاهری مذهبی داشت
ولی ملاحظه علی نیز در آن انجام شده بود و به
شکل گسترده‌ری قانون‌های قدیمی قبیله‌ای عرب‌ها را
نگه می‌داشت. پیمان مدینه قبیله‌ها را مؤهل رفتار
اعضایشان می‌دانست.

اسراء و معراج - محمد در پایان سال قبل از
هجرت به مدینه بر پایه منابع اسلامی و به باور بیشتر
مسلمانان در یک شب به سوی بی‌نام معراج از
مجدان قلعه به آسمان رفت. حضرت جبرئیل
تا یک حد هم سفری بود. سواری این سفر معراج
پرنده بزرگ بود. مسلمانان ۲۷ رجب "لیله الاسراء
و المعراج" یا شب معراج جشن می‌کنند. بیابان نظر
بیشتر مفسران قرآن، آیه‌های آغازین سوره
اسراء به معراج اشاره دارند. روایت‌ها و حدیث‌ها
بیشتر اطلاعات و داده‌های معراج در اختیار می
گذراند معراج به طور گسترده‌ای در ادبیات عربی،
ادبیات اندونزیایی، کشورهای شرق و غرب آفریقا

و مینالواری که به حجاج نامه معروفند بکار رفته است
تخیر قبله یکی از مهمترین و پر نفوذترین
وقایع در تاریخ اسلام و یهودیان و در سراسر
دنیا است. فی الواقع که مسجد الاقصی در کشور
فلسطین واقع است، اولین قبله اسلام است.
روایتی تخیر قبله این طور است: با وجود بستن
پیمان با اهل کتاب، دشمنان یهود از روی
خرد و کینه و رزی و دشمنی با رسول خدا برخاستند
و مدام با او در کردن طعمه با ایشان بی درستی
اعتقادات ملامان داشتند. از جمله این طعمه‌ها
قبله اول ملامان بیت المقدس بود. آنان بر
رسول خدا می گفتند: "یا ما می یافت می کند اما
به سوی قبله ما نماز می گذارد. این طعمه‌ها موجب
آزار ملامان و رسول خدا می شد تا اینکه در نیمه
ماه رجب، آیه: **تخیر قبله** در مکه بنی سالم بن
عوف که امروزه به مسجد کوفه القبلین معروف
است، روزی رسول خدا در همین مسجد نماز
طعمه خواند که جهتش نازل و در بین نماز او را
به طرف کعبه برگرداند و آیه قبله نازل شد
بنابر این، رسول اکرم و اهل بیت از نمازش را
به سوی بیت المقدس و در جهت دیگر از این
سوی کعبه اقامه کرد که اطرافش و سر و صدای
یهودیان را در می داشت.